

DONATIONS, DEMONS AND WILLS

Are demons bothered by charity giving at night? What is the most famous will in Jewish history? Which country excels in the mitzvah of charity?

JEWISH INSIGHTS

A TASTE OF THE REBBE'S TEACHINGS

THE
SHLUCHIM
OFFICE

PARSHAT VAYAKHEL

Parshat Vayakhel

In loving memory
of **Rabbi Avrohom Boruch Junik**
Yartzeit **19 Adar**

Dedicated by his son
Rabbi Eliyahu Junik

Book of Exodus / Shemot

Dedicated by
Marty & Kate Rifkin
KMR Group Foundation

Vancouver, WA

For sponsorship opportunities, email jewishinsights@shluchim.org

©

Published and Copyright 2022 by

Shluchim Office International

816 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213

718.221.0500

5782- 2022

Founded in 2007 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB" M
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

A. Charity At Night?

>> The Rebbe

Don't Spend Money After Shabbat

Rabbi Yehudah the Chassid writes in his will that one should not distribute money on Motzaei Shabbat [the evening following Shabbat]. There is also a well-known story told over by my father-in-law, the [previous] Rebbe that his father [Rabbi Shalom Dovber, the fifth Rebbe] instructed his wife not to ask for money for the expenses of the home on Motzaei Shabbat, but rather to do so either before Shabbat or on Sunday.

ידוע מה שכתוב בצוואת רבי יהודה החסיד שיש להימנע מהוצאת ממון במוצאי שבת. וכידוע גם הסיפור שסיפר כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר נשיא דורנו אודות הנהגתו של אביו (כבוד קדושת אדמו"ר מהורש"ב נ"ע), שאמר לרבנית, "עקרת הבית", שלא תבקש ממנו ממון במוצאי שבת עבור הוצאות הבית במשך השבוע שלאחרי השבת (כי אם בערב שבת, או לאחרי מוצאי שבת).

Avoiding Charity at Night

Furthermore: regarding charity in general, the Jerusalem Talmud writes when a certain sage gave charity at night, a claim was lodged against him accusing him of overstepping the boundaries of the 'other side.' This seems to raise a question with regard to charity distribution right now; it is now evening, and it is also Motzaei Shabbat!

מזאת ועוד: בנוגע לכללות ענין הצדקה - ידוע מה שכתוב בירושלמי¹ שכאשר אמורא נתן צדקה בלילה, הייתה נגדו טענה ותרעומת שזה קשור עם השגת גבול של הצד שכנגד וכו'. ועל פי זה - מתעוררת שאלה בנוגע לחלוקת הדולרים עתה, מכיוון שנמצאים אנו בלילה, ובמוצאי שבת.

1. שקלים פ"ה ה"ד.

Source 1 Jerusalem Talmud, Tractate Shekalim 5:4 (with Hebrew Steinzaltz)

Rabbi Chinena bar Papa* used to distribute his charity at night. One time, the minister of evil spirits encountered him. The Angel said to him, “Did not our teacher [G-d] teach us: Do not displace your neighbor’s boundaries (Deuteronomy 19:14)?”

Rabbi Chinena replied, “But is it not written, ‘a gift in secret appeases anger’ (Proverbs 21:14) [i.e., don’t we have to give at night, so the recipient does not know the gifter]? The angel feared Rabbi Chinena and fled.

רבי חִינְנָא בַר פַּפָּא הָיָה מְחַלֵּק מְצוּתוֹת שֶׁל צְדָקָה בַּלַּיְלָה. יוֹם אֶחָד פָּגַע בּוֹ שֶׁר הָרוּחוֹת הִרְעִים. אָמַר לוֹ לְרַבִּי חִינְנָא בַר פַּפָּא: לֹא כֵן לְמַדְנּוּ רַבֵּנוּ אֶת דְּבַר הַכְּתוּב “לֹא תִשְׁיֵג גְּבוּל רֵעֶךָ” (דְּבָרִים יט, יד)? וְעַכְשָׁיו הוּא זְמַן הַלַּיְלָה, וְהוּא זְמַן שֶׁלְטוֹנֵם שֶׁל הָרוּחוֹת הִרְעִים וְלֹא שֶׁל בְּנֵי אָדָם!

אָמַר לוֹ רַבִּי חִינְנָא בַר פַּפָּא: וְכִי לֹא כֵן נֶאֱמַר “מִתֵּן בְּסֵתֶר יִכְפֶּה אָף” (מִשְׁלֵי כֹ, יד)? וְכִיִּן שְׂאֵנִי עוֹסֵק בְּמִצְוֹת מִתֵּן בְּסֵתֶר אֵינִי חוֹשֵׁשׁ מִהָרוּחוֹת הִרְעִים. וְהָיָה הָרוּחַ הַהוּא מִפְחָד מִמֶּנּוּ מִרַבִּי חִינְנָא בַר פַּפָּא וּבָרַח מִלְּפָנָיו.

***Rabbi Chinena Bar Papa** was a sage in the third generation of the Amoraim of the Land of Israel. He was very knowledgeable in Agadah, and is often mentioned in them. The Talmud (Ketubot 77b) says that he had a close friendship with the Angel of Death.

Source 2 The Chidah:* Birkei Yosef on Yoreh Dei'ah 247:2

My master, the Arizal [Rabbi Yitzchok Luria], would give charity to the collector during the morning and afternoon prayers, but not during the evening prayers.

רַבֵּנוּ הָאָרִיז”ל הָיָה נוֹתֵן צְדָקָה לְגַבְאֵי בְּתַפְלַת שַׁחֲרִית וּבְתַפְלַת מְנַחֶה וְלֹא בְּתַפְלַת עֶרְבִית.

***The Chida, Rabbi Chaim Yosef David Azulai (1724-1806)** was a halachic authority and kabbalist who wrote dozens of books on an astounding variety of Torah fields (Halachah, Midrash, Kabbalah, Tanach, Responsa, Jewish Law, biblical commentary, klalei hashas, sermons, history and bibliography). He was also the Shadar (Shlucha D’Rabbanan = emissary sent on behalf of a community or rabbi to collect money or spread Torah) of the Land of Israel, visiting most European cities during his travels.

>> The Rebbe

Most Fundraisers Are After Shabbos

The answer: It is customary in many locales, and especially in the United States, that when fundraising meetings are held, they are, for the most part, held together with a melaveh malkah, the customary feast of Motzaei Shabbat.

These are charitable fundraisers held by institutions whose leadership know about the teaching in the Jerusalem Talmud and the will of Rabbi Yehuda the Chassid! In other words, this is an issue that has already been widely dealt with.

והמענה בזה: נהוג בכמה וכמה מקומות, ובפרט במדינה זו, שכאשר עורכים אסיפות למטרת "מגבית של כסף" - הנה ברובם ככולם עורכים זאת ביחד עם סעודת "מלווה מלכה", כלומר, בלילה, ובמוצאי שבת דווקא.

והמדובר - אודות מגביות של צדקה שנערכות על ידי מוסדות כאלו שהעומדים בראשם יודעים אודות דברי הירושלמי, וצוואת רבי יהודה החסיד! כלומר, שזהו ענין שכבר דשו בו רבים.

B. The Mitzvah of the Generation

>> The Rebbe

Charity in Our Generation

We can explain this matter by analyzing the following statement of the Alter Rebbe in Tanya: "In these times, when the approaching footsteps of Mashiach are close upon us, the principal service of G-d is the service of charity. As our Sages, of blessed memory, said: 'Israel will be redeemed only through charity.' Our Sages, of blessed memory, did not say that the study of the Torah is equivalent to the performance of acts of lovingkindness except in their own days, for with them, the principal area of Divine service was the study of the Torah, which is why at that time, there were great scholars. However, this is not the case in a time when the approaching footsteps of Mashiach are close upon us, and 'the Sukkah of David has fallen.'"

ויש לבאר זאת על פי דברי אדמו"ר הזקן באגרת הקודש² "איך היות כל עיקר עבודת ה' בעתים הללו, בעקבות משיחא, היא עבודת הצדקה, כמאמר רבותינו זכרונם לברכה אין ישראל נגאלין אלא בצדקה. ולא אמרו רבותינו זכרונם לברכה תלמוד תורה שקול כנגד גמילות חסדים אלא בימיהם, שתלמוד תורה היה עיקר העבודה אצלם ועל כן היו חכמים גדולים, תנאים ואמוראים. מה שאין כן בעקבות משיחא שנפלה סוכת דוד וכו'".

Source 3 Tractate Peah, 1:1

The following are the things for which a man enjoys the fruits in this world, while the principal [reward is not diminished and] remains for him in the World To Come: honoring one's father and mother, practicing charity, and making peace between man and his neighbor, but the study of Torah is equal to all of them.

אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרוי קצמת לו לעולם הבא. ואלו הן. כבוד אב ואם. וגמילות חסדים. והשקמת בית המדרש. שחרית וערבית. והקנסת אורחים. ובקור חולים. והקנסת פלה. ולנית המת. ועיון תפלה. והבאת שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו. ותלמוד תורה כנגד כלם.

>> The Rebbe

This is puzzling: How can one say that the Talmud's statement, "the study of Torah is equal to all of them," was only relevant in the days of the Talmud, whereas nowadays the priorities have changed ?!

A Change in the World

The answer is that this is not a change in the Torah, G-d forbid, but rather a change in the world. Since, as the Alter Rebbe said, the world has fallen so low in the days preceding Mashiach, the task necessary at this particular time is to elevate the world through charity. According to Torah law, a time-specific mitzvah outweighs Torah study.

The same is true in our case: standing at the end of the exile, when charity has become a mitzvah of immediate importance — our sages say, "Israel will not be redeemed, but through charity" — all the limitations regarding charity donations in the evening, or on Motzaei Shabbat, have become null and void, due to the immediate importance of charity.

דלכאורה, תמוה: כיצד אפשר לומר שמה שכתוב בתורה "תלמוד תורה שקול כנגד גמילות חסדים" - לא היה זה אלא בימיהם של התנאים והאמוראים, ואילו בימינו אלו נשתנה מה שכתוב בתורה!?

והביאור בזה - שאין זה שינוי בתורה חס ושלום, כי אם שינוי במצב העולם: מכיון שבעקבות משיחא "נפלה סוכת דוד כו", ובהכרח להעלותה כו' על ידי עבודת הצדקה (כמבואר שם) - נמצא, שזהו ענין שהזמן גרמא, ומצוה שהזמן גרמא - דוחה את לימוד התורה.

ועל דרך זה מובן בנוגע לעניינינו: מכיוון שנמצאים בסוף זמן הגלות ממש, שאז העבודה שהזמן גרמא היא - עבודת הצדקה, כמאמר רבותינו זכרונם לברכה אין ישראל נגאלין אלא בצדקה, לכן, על פי התורה מתבטלים כל ההגבלות בנוגע לנתינת צדקה במוצאי שבת ובלילה כו', מפני גודל חשיבות הדבר - ענין שהזמן גרמא.

America and Charity

This also explains why this custom (to hold fundraising events on Motzaei Shabbat) originated specifically in this country.

The arrival of Jews in the United States was a G-dsend. Originally, it was difficult to understand why G-d caused the Jewish people to immigrate to America, a land dry of Judaism, a place which presented so many spiritual challenges in the early years. But after the upheavals in the old world, Heaven protect us, it became obvious that the purpose of the establishment of the Jewish community here was to earn significant wealth and be in the position to rescue their brethren in Europe. This is not, however, the time to discuss this at length.

Therefore, since the American Jewish community excels in fulfilling the mitzvah to give charity, it was here that the custom developed to hold fundraisers (also) on Motzaei Shabbat [thereby emphasizing the vital importance of charity in this generation].

The superficial reason is that people do not work on Sunday (Wall St. is closed!) and by scheduling the events on Motzaei Shabbat the fundraisers will not have to worry that people will leave early in order to get to sleep early (in order to run off to work early the next day). They will therefore be able to patiently sit until a later hour and sit through all

וזוהי גם ההסברה לפשר העובדה שמנהג זה (לערוך מגביות של צדקה במוצאי שבת) התחיל במדינה זו דווקא.

בואם של היהודים למדינה זו היה בבחינת "כי למחיה שלחני אלקים לפניכם", שהרי אף שבתחילה היה מקום לשאול "למה עשה ה' ככה", להביא יהודים ל"ארץ ציה ועיף בלי מים", מקום שבו היו צריכים (בזמנים הראשונים) "אויסגעריסן ווערן" בנוגע לענייני יהדות, ואפילו בנוגע לעניינים גשמיים - הנה לאחר ה"מהפכה" שהייתה מעבר לים, רחמנא ליצלן, נתגלה מטרת בואם של היהודים למדינה זו - כדי שירוויחו הרבה כסף, ויוכלו לסייע ולהציל את שארית הפליטה. ואין כאן המקום להאריך בזה.

ובנוגע לעניינינו: מכיוון שמדינה זו מצטיינת בעניין הצדקה, לכן, המנהג לעריכת מגבית צדקה (גם) במוצאי שבת [המורה על גודל ההכרח והנחיצות שבדבר, מפני היותו ענין שהזמן גרמא, כנזכר לעיל] - התחיל גם במדינה זו דווקא.

ההסברה החיצונית שבמנהג זה היא - מפני שביום ראשון בשבוע פנויים הכל מעסקיהם [מכיוון שאז סגורים העסקים ב"וואל סטריט"!!!], ולכן עורכים את מגבית הצדקה במוצאי שבת דווקא, שאז לא יחפזו המשתתפים

the speeches of the benefactors (who of course, in exchange for their donation, want the right to speak just as long as they please) without running out in the middle.

The inner reason, however, is as mentioned above; that in the end of the exile, charity has become a mitzvah of immediate importance, and cannot be pushed off.

לסיים את המסיבה כדי שיוכלו ללכת לישון (כדי לקום מוקדם בבוקר לרוץ לעסקיהם), אלא ישבו במסיבה עד שעה מאוחרת יותר, ויוכלו להתאפק לשמוע את כל הנאומים של ה"גבירים" [שכאשר מבקשים מהם כסף, מבקשים הם - הגבירים - שיניחו להם לנאום ללא הגבלות!...] , ולא לצאת באמצע... מפני כבודם כו'.

אבל ההסברה הפנימית שבדבר היא - כאמור לעיל - מכיוון שבסוף זמן הגלות מודגש יותר הצורך והנחיצות דמצות הצדקה, מצוה שהזמן גרמא, כנזכר לעיל בארוכה.

משיחת מוצאי שבת קודש פ' צו, ליל י"ג ניסן, בלתי מוגה
תורת מנחם ה'תשמ"ג ח"ג ע' 1288.

Source 4 Sukkos 5717. Toras Menachem v. 15 p. 49

In a different talk, the Rebbe shared the following story about his own experience giving charity at night:

Once, I was in the synagogue at night and I deposited some money into the charity box, when someone approached me and argued: How could you do this –after all, it is stated in the writings of the Arizal that charity should not be given at night?

... Afterwards, when I was with my father-in-law, the [previous] Rebbe, I told him that I had been chastised that day, and I told him the story about giving charity at night. The Rebbe replied and said to me: He probably does not give charity during the day either, and therefore feels bothered when he sees another person giving charity at night...

פעם בהיותי בבית-הכנסת
בלילה ושלשלתי דבר-מה
בקופת צדקה, ניגש אלי
מישהו וטען: הייתכן שאתם
נוהגים כך - והרי איתא להדיא
בכתבי האריז"ל שאין ליתן
צדקה בלילה?

...לאחרי זה, כשהייתי אצל
כ"ק מו"ח אדמו"ר, אמרתי
לו שקיבלתי היום "פסק",
וסיפרתי לו המעשה אודות
ה"פסק" שקיבלתי מאחד
בעניין נתינת צדקה בלילה -
נענה כ"ק מו"ח אדמו"ר ואמר
לי: הלה - מסתמא אינו נותן
צדקה גם ביום, ולכן מצער
אותו כשזולתו נותן צדקה
בלילה...

C. Spiritual Charity

>> **The Rebbe** Igros Kodesh v. 3 p. 462 (Chabad.org/2276666)

Our Sages have taught that through giving charity to a needy person, one's prayer secures and draws down a good life, redemption and salvation, livelihood and sustenance.

Now the human being, like all created beings and including even sublime angels, has a body and a soul. Just as a person can be poor in body and in the needs of the body, so, too, a person can be poor in soul and in the needs of the soul. Therefore with regard to charity, there is material charity and spiritual charity. As our Sages teach (in Tanna dvei Eliyahu Rabbah, sec. 27): "How does one fulfill the obligation [of the verse in Isaiah 58:7]: 'When you see the naked, clothe him'? If you see a man who has no words of Torah, bring him into your house, teach him Shema and prayer; teach him...and encourage him to observe the commandments."

Just as each man and woman among us asks to be inscribed and sealed for a good year materially and spiritually, so should each one of us exert himself in extending both material charity and spiritual charity, particularly in the days of Elul and Tishrei.

ואמרו רבותינו ז"ל אשר על ידי נתינת צדקה לעני¹ - התפלה פועלת וממשכת חיים טובים גאולה וישועה, פרנסה וכלכלה.

והנה האדם², כמו כל הנבראים ואפילו מלאכי עליון³, בעל גוף ונפש הוא, וכמו שיש עני בגוף וצרכי הגוף, כך יש עני בנפש וצרכי הנפש, לכן גם בצדקה - ישנה צדקה בגשם וצדקה ברוח וכמאמר רז"ל (תדב"א רבה פכ"ז) כי תראה ערום וכסיתו - כיצד? אלא אם ראית אדם שאין בו דברי תורה, הכניסהו לביתך ולמדהו קריאת שמע ותפלה, ולמדהו כו' וזרזהו במצות.

וכמו שבקשת כל אחד ואחת מאתנו היא לכתובה וחתימה טובה בגשמיות וברוחניות, כך על כל אחד ואחת מאתנו להשתדל בצדקה הגשמית וצדקה הרוחנית גם יחד, ובפרט בימי אלול ותשרי.

א. ומש"כ הרמב"ם בהל' יסודות פ"ב ה"ג (הובא ברמב"ן סוף שער הגמול) ובמור"נ ח"א פמ"ט, עכצ"ל ששולל גוף גשמי. וראה מורה נבוכים ח"ב פ"ו ובפרדס שער ו' פ"ו. ועדיין צ"ע.

1. ב"ב י"ד, א. נתבאר בארוכה באגה"ק, בהקדמה לסידור ועוד.
2. בארוכה בהמשך ר"ה השי"ת.
3. אפילו דאצילות (אגה"ק ס"ד). ראה ע"ח ש"נ פ"ח. וראה ג"כ פרדס שער כד פ"א פט"ו. וכמש"כ הרמב"ן - (הובא בתו"א ד, ב. לקו"ת [ברכה] צח,

And as we stand during these days before the King of kings, the Holy One, blessed be He, each man and woman among us will have in hand a large account – large in proportion to his ability – of acts of charity that he has undertaken to save the pauper in body, and acts of charity that he has undertaken to save the pauper in soul.

Just as with material charity, even a person who is materially poor is under an obligation, for there is no poor man who cannot find a way to help a fellow pauper, so, too, with spiritual charity: even a person who is spiritually poor has an obligation [to give] – for there is no Jewish man or woman who cannot influence the sons and daughters of the Jewish people and bring them nearer to the fear of Heaven and to the Torah and its mitzvos.

ובבואנו בימים האלו לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא יהי' בידי כל אחד ואחת מאתנו כולנו - חשבון גדול⁴, גדול לפי מאודו שלו, של צדקה שעשה להושיע את העני בגשם, ושל צדקה שעשה להושיע את העני ברוח.

וכמו שבצדקה⁵ בגשם גם עני בגשם מחוייב בה, כי אין לך עני שאינו יכול למצוא אופן איך לעזור לעני חברו, כך בצדקה ברוח שגם העני ברוח מחוייב בה, כי אין לך איש ואשה בישראל שאינו יכול להשפיע על בני ובנות ישראל לקרבם ליראת שמים תורה ומצות.

4. ב"ב ט, ב. ראה אגוד"ק ס"ג.
5. שו"ע יו"ד סרמ"ח. וש"נ.